

REVISTA POLITICĂ

Abonamentele:

în Austro-Ungaria pe an pentru cărturari 8 cor., pentru țărani 5 cor., în România și străinătate pe an 10 cor. Abonamentele se plătesc înainte la administrație și se pot face pe 6 sau numai pe 3 luni. Un număr 15 bani.

Inseratele:

se trimite numai la administrația foii și costă: un rând petiț, sau spațiul său, prima dată 12 bani, a doua oară 18 bani, a treia oară 24 bani. — Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Apare în fiecare Duminică.

Redacția și Administrația: strada Tâmplarilor N-rul 16.

Cum nu vii tu, Tepeș Doamne, ca punând mâna pe ei
Să-i împarți în două cete, în **nebuni** și în **mișei**.
Și în două temnițe large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la **pușcărie** și la casa de **nebuni**.

Eminescu.

Onorată Redacție!

Rog publicarea următoarei scrisori:

Fraților Munteni!

După retragerea d-lui conte Bellegarde din deputația Câmpulungului și după escrierea de alegeri nouă am primit din districtul acesta mai multe scrisori, în cari mi se cere sfatul cu privire la alegerea, ce va urma la 5 Decemvre anul acesta.

Fiind că alegerea este înaintea ușei țin de calea cea mai potrivită, de a mă adresa în modul acesta către acei, cari au cerut sfatul meu.

Un domn învățător de pe valea Suhei mi-a scris: „**Vedem noi acuma, că politica noastră e cam șchioapă și că cela, căruia îi ziceau străin, a fost model de deputat față de ai noștri**“.

Eu care l'am cunoscut poate cel mai bine pe d. conte . . . , o pot spune că d-lui cu inimă plină de durere a părăsit țara noastră, după ce a văzut că sub „**împrejurările vitrige**“ de azi numai poate lucra cu folos în aceasta „**țară de jac**“ pentru binele poporului românesc, pe care l-a iubit și l' iubește din adâncul inimei. Un om cinstit ca d. conte n'a putut însă să steie cu mâinile în sân, și să poarte răspunderea pentru totul, ce se păcătuște tocmai de către **ai noștri** pe spatele poporului.

D-Voastră știți doară cu toții că d. conte a luptat ca un viteaz neadormit contra cămătarilor de tot soiul și contra tuturor asupritorilor țărănilor și n'a fost încă deputat român, care să se fi pus cu atâta bărbăție pentru trebile românești ca d. Bellegarde. Nu trebuie să Vă spun ce a lucrat contele Bellegarde, deputatul

vostru țărănesc. Faptele lui sunt adânc tipărite în inimile Voastre. Și copii vor preamări faptele contelui. N'a fost „rob al stăpânirii“. Din contră. Dovezi sunt gimnasiul din Câmpulung și orațiunile și scrisorile Sale către miniștri pentru servitutele țărănești și pentru îndreptarea judecătorilor, cari păreau pe-o vreme parcă făcute numai pentru cămătari. Ca un viteaz s'a făcut datoria și ca un viteaz s'a retras. Dovadă, cum-că retragerea d. conte n'a fost fără multă judecată este și retragerea d. Dr. Iancu Flondor de la conducerea partidului. Dacă un boer român ales în fruntea poporului de politicieni români se retrage în toiul luptei de conducere, cu atâta mai mult e în drept să se retragă un „străin“ atunci când toți dușmanii Românilor și cu ei și politicienii români sunt contra lui. **Retragerea lui Bellegarde „n'a fost o fugă“** ci o dureroasă despărțire de cei, pe cari i-a avut dragi. Dar d. conte nu s'a dus ca să scape de țărani români, ci vizitele de rămas bun făcute pe la țărani pe-acasă dovedesc, că d-lui s'a dus, ca să vie iară, când vor fi vremile mai potrivite. D-Voastră însă trebuie să așteptați și să pregătiți vremile și să nu **Vă lăsați amăgiți de oameni, cari vânează numai folosul lor**.

Dacă d. conte nu poate primi acuma din nou deputația Câmpulungui, D-Voastră nu trebuie să aruncați deputația aceasta ori și cui în sân, ci trebuie s'o dați unui bărbat, care ori și când va fi gata s'o dea la cererea Voastră contelui Bellegarde, când se va întoarce iară în mijlocul nostru. Cel mai potrivit bărbat pentru treaba aceasta poate să fie însă numai un țaran, pe care-l aveți totdeauna în mână și aveți garanța că Vă ascultă. Un ast-fel de bărbat este **George Boncheș** din Dorna; care s'a obligat să se retragă îndată ce d. conte Bellegarde va fi aplecat să primească iară deputația Câmpulungului. Mergeți deci dar toți, cari l'ați cunoscut, și ați fost cunoscuți de contele Bellegarde, în ziua de 5 Decemvre la alegere și scrieți pe fidulele Voastre numai numele **George Boncheș**.

Acesta este sfatul meu! Eu cred în cinstea munteanului! Cinstea aceasta au pătat-o acei, cari l-au îngreșat și vândut pe contele Bellegarde, cum a făcu' o consilierul Reuț. Dar D-Voastră, dragii mei Munteni, sunteți chemați în 5 Decemvre 1910 la alegere, ca să spălați cinstea muntenească și să'l alegeți pre George Boncheș, omul Vostru, deci și a contelui Bellegarde! Să vă ajute D-zeu!

Ascultață-mă, cum ma'ți ascultat odată alegând pe contele Bellegarde deputat al vostru! Cred că nu V'am sfătuit rău atuncea!

Suceava la 25/XI 1910.

Dr. Teofil Lupu,
(fost doctor de spital la Câmpulung).

Munteni, nu Vă lăsați ciufuluiți!

La adunarea barbaților de încredere a districtului Câmpulung, care a condus-o Dr. I. Flondor a fost Dr. Reuț proclamat candidat prin mișelie și înșălăciune! Dovezi pentru aceasta a adus d. Calinescu în adunarea de Luni din Cernăuț. D-lui a dovedit că din aderenții cinstului Reuț au votat unii de mai multe ori, ba unul chiar de 5 ori. Dr. Reuț stetea la ușă și lăsa în lăuntru pe cinei plăcea. Înainte de aceea cuconășii Lupu și Onciul au trimis, fără știrea partidului, scrisori pe la oameni, pe cari au crezut că i-or pute înșela. În aceste scrisori au ocarât ei pe contele Bellegarde și pe ceilalți candidați și l-au proslăvit numai pe cinstul Răuț, dimpreună cu Jidanii și cu Rușii. Onciul l-a batjocurit în „Foaia poporului“ chiar pe contele Bellegarde. De dragul gheșefului și a lui Reuț d. Flondor a vorbit în adunarea din Câmpulung contra d-lui conte Bellegarde. Acuma însă, când d. Calinescu a adus toate mișeliile înaintea adunării din Cernăuț, d. Flondor n'a cutezat să-și arăte fața la adunare, iară Onciul — mai obrazos — a condus adunarea și a strigat în gura mare, că partidul nu se mai amestecă în alegerea din Câmpulung. Dar dacă nu se amestecă partidul, la ce se amestecă, conducătoriul partidului Dr. Onciul împreună cu Rușii și Jidanii? Onciul și Lupu și gazetele jidovești au tot strigat că contele Bellegarde e străin, și l-au tot săpat până de greață s'a dus. Acuma cu străini cu tot sar contra candidatului nostru George Boncheș, gospodar din Dorna și i-și pun obrazul pentru Dr. Reuț. Întrebăm! Dacă Bellegarde a fost străin de ce l-au urât străini, și dacă George Boncheș e muntean român de ce-l urăsc deputații „țărănești“ Onciul și Lupu dimpreună cu străinii?

Munteni, păziți-Vă cinstea, votați pentru George Boncheș și nu Vă lăsați ciufuluiți de toți răii!!

„Trebele economice, îndeosebi Concesiile“.

(Câteva vorbe pentru d. Onciul.)

Astfel este intitulată o nouă „bărfeală“ a deputatului Aurel Onciul tipărită în Nr. 50 al „Foiei poporului“ și adresată corespondentului nostru Redeanu.

Suntem și noi de părerea d. Redeanu că „trebuie să se restrângă numărul crâșmelor de prin sate, care nici odată nu poate fi prea mic“. O astfel de restrângere (împuținare) a crâșmelor este cu puțință. A mărturisit aceasta și „graful slăvit“, numai d. Onciul nu voește să priceapă. Pentru acest lucru nu este nevoe, cum îmbată d. Onciul lumea cu apă rece: „baionete, puști și tunuri“, cu care să-i „siliască pe ministri“.

Numai deputați voinici și cinstiți să avem, cari doresc din inimă bine poporului, nu însă ca d. Onciul, care prin concesiile date prin sate voește să-și câștige agenți politici, „cari să-l ție împreună cu tovarășii săi vecinic la „putere!“

„Ori de vreau eu, ori de nu vreau, căpităniile în tot cazul vor da în Bucovina, după poronca miniștrilor câte o concesie de 500 suflete (minciună! N. R.) precum o dau în celelalte țări, fără să le pese de deputați. Subt împrejurările aceste deci nu mai putea fi vorba, câte concesii să se dea ei, ci numai cui să se dea. Stăpânirea voia să le dea toate jidovilor (?). Eu după o luptă crâncenă (Sânge sau șampani au curs în lupta aceasta? N. R.) am înduplecat diregătoriile să dea jidovilor numai a patra parte din concesii, adică 300“. Așa scrie d. Onciul.

Nu-i adevărat că căpităniile noastre vor da după poronca miniștrilor la câte 500 suflete o concesie. Căpităniile pot să dea o concesie la 500 suflete, dacă cere trebuința ca în apus, unde prin fiecare sat călătorește lume multă. Pot însă să dea și mai puține concesii, dacă nu este lipsă, cum de pildă la noi. Și căpităniile din țară vor da chiar concesii mai puține având mai multe suflet pentru popor decât d. Onciul.

Deputații, comunele, poporul pot să siliască căpităniile să restrângă (împuțineze) concesiile la un număr mic, și mai puține cât este de neapărată trebuința, dacă cere aceasta interesul poporului! Aceasta-i adevărul d. Onciul, pe care-l sucești și schimosești D-ta după plăcere în „Foaia poporului“, crezând că în Bucovina întreagă sunt numai „butuci“, iar D-ta singura „minte, care gândește pentru toți“!

Și „graful slăvit“ era gata să siliască guvernul la împuținarea totală a concesiilor. Și ar fi străbătut de bună samă, dacă ar fi avut sprijinul deputaților noștri cei vestiți pentru „iubirea lor de popor“.

La o consfătuire, ce au avut-o mai mulți români cu contele Bellegarde, acesta a spus cu privire la concesiile cam următoarele:

„Priviți ce se face cu concesiile! Acum este prilejul cel mai potrivit a împuțina concesiile (crâșmele), ca să rămâe numai foarte puține. Avem concesii prea destule, nu ne mai trebuie încă altele nouă. Fiind aceste legate de persoane singurite, să așteptăm să, dispară cele ce mai sunt. Cu cele nouă ne legăm pe cel puțin

alți cincizeci de ani! Mai toate concesiile cele nouă (a țării, comunelor, vornicilor etc.) vor intra repede în mâinile jidanilor pentru o plată oarecare, căci oamenii noștri nu s'au făcut să stee toată ziua la tejghea ca jidanul. **Aceasta însă nu însemnează că suntem contra ca să se dea concesiile țărănilor noștri, cari într'adevăr ar purta concesiile singuri fără s'o vândă la jidani sau străini.** În orice caz folosul, ce'l vor aduce concesiile nouă la câțiva români **dispare față de pierderea nemărginită a poporului întreg**, ce se ruinează prin **beție**, pricina de frunte a sărăciei și ticăloșiei sale. Și aici mijloacele din apus (reforme d. Onciul) nu se pot întrebuiți la noi cu folos, fiind alte împrejurări în Bucovina. Câștigul pentru țară și persoanele concesionate va fi foarte mic, iar pierderea pentru popor de tot mare. Dacă este vorba de a aduce țării un venit s'ar fi putut urca puțin birul, pe care'l plătesc mai mult bogatanii, la noi străinii, iar țărăniile nici nu l'ar fi simțit, decât a înmulți crâșmele și a sărăci poporul, căci ori de-și bețărănul banii și mintea în crâșma jidovească ori în cea românească e tot una! Nu atât crâșmarul este pricina ci **crâșma!** Am scris în privința concesiilor și d. Florea Lupu, reprezentantul Românilor în comitetul țării, rugându-l să lucreze în direcția arătată mai sus. Dar dumnilui și tovarășii săi sunt de altă părere!

La întrebarea, ce să se facă în această afacere însemnată, dacă deputății noștri nu-și fac datoria, contele a răspuns: **„țineți adunări mari populare în țara întreagă și cereți hotărât în ele împuținarea crâșmelor, cari sunt o nefericire pentru popor!”**

De avea contele Bellegarde sprijinul deputaților noștri făcea și aici minuni, acolo unde inimosul și prea înțeleptul Aurel Onciul zice că nici cu **„baionete nici cu puști, ba nici cu tunuri”** nu poate ieși la capăt!

Acum vor înțelege cetitorii noștri ce deosebire mare este între „graful slăvit” cum îi zice în batjocură d. Onciul, doritor de binele poporului, și între „ai noștri”, cari se acață și de crâșme, doar și ar putea ține puterea la sate! Și câtă „bârfeală”, minciună, întortochiere ca să-și ascundă ținuta mârșavă și să se arate poporului curați și luminați ca îngerii?

Ce privește băncile sătești (Raiffeisen), constatăm hotărât să sunt opera boerilor, în deosebi a d. Iancu Flondor și a aderentului său fierbinte, fericitul George Filimon. Timpul a făcut firește, ca aceste instituțiuni să prospereze, și nu vom tăgădui meritele d. Florea Lupu pentru ridicarea lor. Nu în contra băncilor, ci în contra unor apucături greșite în conducerea lor s'a ridicat d. Redeanu în foaia noastră. E o minciună sfruntată afirmarea, că sub înrăurința „hulelor” Revistei politice banca cehească „a și scurtat creditul băncilor noastre cu a treia parte, adică cu un milion”. Acest lucru s'a întâmplat **cu mult înainte** de apariția foii noastre și dacă **n'am vorbit de el**, cauza este tocmai **că nu voim să contribuim și noi, fie chiar fără voe, la ruinul băncilor noastre economice.**

„Bota”, cu care ațiți țărăniile, îmbătați cu minciuni, împotriva noastră, o meriți mai de-

grabă D-ta domnule Onciul și tare ne temem că vremea te va trage la socoteală aspră. Căci în urma dragostei mari pentru Ruși ai făcut să se întărească Rușii atât de tare pe spatelile noastre, ba ai surpat singur cu Coco Wassilko temelii existenței noastre, a bisericeii, **lucrând înainte chiar fățiș, acuma pe ascuns pentru dispărțirea dieceșii și a fondului.**

Așa departe ai ajuns încât cu bârfele, minciuni, întortocheri prostești lumea, și cerci să vâri frică în oasele noastre, doar te-ai putea ține la putere!

Ce răspunzi la vorba d. Redeanu că institutul Bodencredit a fost cumpărat cu milioane grele și prefăcut într'o bancă a țării, care n'aduce nici un folos țărănimii noastre? Mai întâi zici că s'au plătit numai 800.000 de coroane ca rescumpărare, și că cu toată „opozitia” domnieitale nu s'au putut scoate mai ieftin dela boeri. Da! Azi știm de ce nu s'au putut scoate ieftin, pentru că și „opozitia” aceasta părdalnică, curmată de un samsar român (fratele d. Onciul N. R.) și altul rutean, au costat multe zeci de mii. Deci nu folosul poporului l'ați avut atunci în vedere, ci pungile private a câtorva hămnișiți, cari strâng din geșefturi murdare mereu parale și le depun la bănci mari în Anglia și străinătate, de să nu le mai știe nime în țară!

„Despre cumpărăturile cu moșii spune d. Onciul că prețul trebuie tocmnit între vânzător și cumpărător”. Sigur! Dar' dacă cumperi o moșie cu scop a o împărți în loturi mici trebuie întâi să întrebți „țărănimea însetată de pământ”, ori de cumpără, **cât loc are lipsă, și cât ca maximum ar plăti pentru falce!**

Dealtfel pățești ca la Pătrăuți pe Sirete, că plătind prea mult nu poți desface „pământul la țărănimea însetată”.

Lucru de altfel ușor de înțeles. D. Aurel Onciul însă nu vra să-l înțeleagă.

S'a mira d. Onciul cumcă a lăsat „Revista politică” speculațiunile cu pădurile în pace. Noi anume ne-am ferit de aceste. **Misiunea noastră nu e a strica, ci a repara . . . . .** chiar și apucăturile greșite ale conducătorilor noștri. Prea mult este angajat în speculațiunile cu pădurile **creditul țărănilor noștri**, încât să nu fim prea precauți. D. Onciul a vestit că unele speculațiuni stau bine și că d. Blându a fost neprecaut, când s'a retras lasând câștigurile sigure altora. Ne pare foarte rău auzind dela d. Onciul, că s'ar desface deja afacerile cu pădurile. Căci și noi nefiind politicieni avusem de gând, ca întrând ca partași în acele afaceri să ne înfruptăm măcar cu ceva la acele „câștiguri”.

Parola noastră a fost deci **„afară cu gheșeturile pădurilor fondului din politică!” De altfel, traescă gheșeturile!**

Da domnule Onciul, aceste-s roadele școalei D-tale politice. Ai făcut atâta vreme pe toți din țara aceasta **proști**, încât să nu te mai mări astăzi, că în prostia lor nu'ți mai pot pricepe înțelepciunea D-tale.

Știi vorba din povește? Cumințele nu poate fi împărat în țara proștilor! Ie-ți traista'n băț și te în-

toarce înapoi la Brünn de unde poți „privi“ din nou în pace la prostiile noastre și în loc să te înfierbinți de răgușești, „rămâi la toate rece“!

Proiectul domnului Aurel Onciul.

Într'un articol al său a numit odată d. Aurel Onciul vechea dietă bucovineană o „mașină bine unsă“. Cetitorii își vor aduce bine aminte și de legile făurite în dietă de „mașinistul“ ei neobosit, de autorul acestor legi, cari tocmai pentru că au eșit dintr'o mașină bine unsă, care a lucrat sub mâna mașinistului cam prea electric, n'au putut mulțemi pe toți: Și va rămâne totdeauna folosul lor pentru noi, Românii în special, foarte discutabil. Căci dacă susține d. Onciul că n'avem drept când afirmăm că ele au adus mai mult folos Rutenilor, pentru că Rutenii și așa le-ar fi stors cu puterea, noi îi răspundem că având Rutenii numai a câștiga, iar noi a pierde din poziția noastră de altă dată din aceasta țară, trebuim să le îngreuiăm cel puțin cuceririle Rutenilor, dacă nu eram chiar în stare a le stavili. Munca, ce-ar fi trebuit să cheltuiască Rutenii prin luptă, pentru a storce dela noi drepturile lor, i-ar fi slăbit considerabil, i-ar fi domolit mult din avântul și îndrăzneala lor selbatică.

Dar în sfârșit legile votate de vechea dietă au fost de ordin mai mult politic-economic și deci n'au fost tratate în ele chestiuni așa de importante, încât să atârne dela rezolvarea lor chiar existența noastră.

Noi voim numai să exprimăm aici o foarte îndreptățită temere pentru viitor! Știe toată lumea că d. Aurel Onciul a devenit într'adevăr un mare fabricant de legi (prescrise din alte țeri N. R.) pentru țara noastră. Deja graba cu care ni le așvârle dă de bănuț că sunt cel puțin supraficiale, dacă nu cuprind poate chiar lucruri periculoase pentru dezvoltarea noastră viitoare. Dar și faptul că nime la noi în țară, nici presa noastră, nici partidul nostru, nu studiază serios proiectele de legi, pe cari le pune d. Onciul lunar în discuție publică, este un simptom periculos, ce se explică, poate prin „sugesiunea“ făcută asupra publicului de acest bărbat, care, dacă trece de genial (apt pentru cetania părintelui Pancratie dela Suceava N. R.) desigur nu poate trece și de infalibil.

E deci o datorie sfântă ca partidul și presa acestuia să discute conștiincios și public aceste proiecte, ca să fim lămurii pe deplin asupra lor, încât să știm ori de pot fi îndecomun puse la discuție în viitoarea dietă și dacă da, să fim deplin lămurii, noi cei mulți și proști, poporul, asupra felului soluțiunii, căci: e vorba de pielea noastră!

Nici nu i s'a cântat vechii diete prohodul, și d. Onciul asvârle deja în public proiecte nouă de legi, „temele viitoarei diete“. Abstragem deocamdată dela cele economice, cari interesează în sfârșit în aceiași măsura țara întragă și deci pe dușmanii noștri, astfel că rezolvirea lor va fi probabil și pentru noi deopotrivă de convenabilă.

Este vorba însă de trei mari chestiuni, pentru rezolvirea cărora a pus d. Onciul în discuție publică trei proiecte de lege, publicate în revista „Wahrheit“. Adecă: Chestiunea limbilor în Bucovina (Nr. 87), Chestiunea școlară (Nr. 89) și chestiunea bisericeii gr. or. din Bucovina (Nr. 94).

Ne-a mirat mult că gazetele noastre învățărești și bisericești, precum și foile partidului n'au aflat de bine a se ocupa de aceste chestiuni vitale și de rezolvirea lor propusă de d. Onciul în numitele proiecte. Știm pozitiv că nici d-nii preoți, nici domni învățătorii nu sunt mulțamiți cu soluțiunile propuse de d. Onciul. Dece atunci nu arată nime în public defectele lor? Dece nu arată cum gândesc că ar trebui rezolvite?

Sau așteaptă mai întâi să se voteze, pentru a se plânge posterior în public că s'au comis greșele și adevărate trădări ale intereselor neamului nostru? Așteptăm ca organele autorizate ale învățătorimii și preoțimii noastre să discute serios aceste proiecte. Noi ne vom ocupa deocamdată cu proiectul d. Onciul privitor la chestiunea limbilor țării. Aceasta însă nu însemnează că nu vom publica cu plăcere articole despre celelalte chestiuni, dacă ni se vor trimite de onorații noștri cetitori.

Prostie sau mișelie?

(Răspuns »Foaiei poporului«)

„Foaia poporului“ în numărul ei 50, întrebă: „Oare ce înțelegere sufletească este între cei din jurul Revistei și între cei de la „Post“ (foaia lui Coco Wassilko)?“ Apoi urmează: „Căci și cei de la „Post“ întocmai ca și cei de la Suceava scriu la ordinul lui Coco Wassilko că d. Iancu Flondor nu este vrednic să conducă neamul românesc din Bucovina“.

Astfel scrie „sufletul curat“ de la „Foaia poporului“ că noi suntem înțeleși cu Coco Wassilko și scriem la porunca lui.

Cei ce-au cetit bine foaia noastră și părerile asupra lui Coco și slugile lui românești, vor înțelege că cele scrise de „Foaia poporului“ sunt o mare mișelie. Numai un prost sau un mișel, care de dragul unei lefușoare de scribent, vre-o strângere mână a unui politician, sau vre-o deputație promisă, și-a pierdut cinstea de altă dată undeva pe drumul de la Mahala spre Cernăuț, poate scrie astfel despre noi.

Domnul Iancu Flondor a intrat, durere, încurcat în afacerile sale personale cu Laura și alte păduri, tras—împins în politică de cei, ce temându-și existența lor politică amenințată, de aparariști și mulți nemulțamiți, l'au rugat cu lacrimi fățarnice în ochi: „Iancule nu ne lăsa“!

Și asta a fost nefericirea politică a d. Flondor și a noastră. Căci d. Flondor n'a știut—nici n'a putut N. R.—să deosebiască cu cea mai sfântă și mai gin-

gașă nepărtinire afacerile sale personale de cele ale neamului", fiind angajat până în gât cu întreaga sa avere în gheșefturi dubioase.

„Pentru afacerea pădurii Laura s'au pus dușmanii neamului nostru (de ce nu a lui Iancu Flondor? N. R.) în tovarășie cu stăpânirea țării ca să-l ruineze pe șeful partidului nostru cu desăvârșire în privința materială“, zice „Foaia poporului“.

Ne pare foarte bine că și „Foaia poporului“ spune ceea ce-am spus și noi. Este lucru limpede că din pricina afacerilor sale private d. Iancu Flondor s'au încurcat cu „dușmanii neamului nostru“ (Coco Wassilko N. R.) și cu „stăpânirea“ și, ca să nu-l „ruineze cu desăvârșire“ pe șeful partidului nostru d. Iancu Flondor, a trebuit să stea ca șef al partidului nostru prin doi ani de zile cu mâinile legate și gura astupată, o figură ce-ți insuflă milă.

„Iar deputații noștri nu întreprind nimic în treburile private ale d. Flondor“, bocește fațarnica „Foaia poporului“. Cum? Deputații noștri sunt pentru aceea, ca să se amestece în treburile private ale politicianului și șefului de partid Iancu Flondor și să-l scoată de urechi din încurcături, în loc să lucreze pentru popor? Dar nu înseamnă aceasta a înhama politica la „speculațiuni private“, lucru „necinstit“ după declararea hotărâtă a d. Iancu Flondor?

Domnul Iancu Flondor a căutat sprijinul deputaților în treburile sale private, chiar pe cel al contelui Bellegarde, carele însă nu i-a făcut pe plac, ba a lucrat în interesul țăranilor chiar contra d. Flondor.

Scribentul de la „Foaia poporului“ pierzându-și acum cu demisia d. Flondor postul și lefușoara se întreabă desperat: „Unde este astăzi bărbatul, care-l poate înlocui pe d. Iancu Flondor? Pe cine vor cei (de la Revista politică) să-l pue în locul lui?“

Răspundem hotărât și fără desnădejde: Pe oricare independent, fără gheșefturi, nelegat față de stăpânire și „dușmanii neamului nostru“, eventual și pe părintele Tanasă Gherman, numai dacă are mâni „curate“.

La noi s'a creat din nefericire legenda, că românismul bucovinean stă și cade cu d. Iancu Flondor. Aceasta legendă a sfărmat-o întâi Aurel Onciul. Și cinci ani s'a făcut politică în țară fără să se simțească absența d. Flondor. Dacă democrații n'ar fi esagerat în multe privinți, n'ar fi terorizat maicuasă pe contrarii lor politici și ar fi lucrat cu abnegațiune pentru popor astăzi nici n'ar mai întreba nime de Iancu Flondor.

Esagerările și terorizările nemaipomenite ale democraților au provocat însă un contra-curent foarte vehement și puternic, care era cât pe ce să-i măture pe democrați de la suprafață. Vicleni, cum au fost ei totdeauna, și prevăzând pericolul ce-i amenință, ei au încheiat repede pace cu contrarii lor, astupându-le gura cu promisiuni și ungându-li ochii cu șefia „veneratului“ Iancu Flondor. Astfel aparariștii, ce credeau că au învins, au fost de fapt înșelați,

iar democrații, ce păreau că au ingenunchiat pentru totdeauna în fața dușmanului hulit de altă dată, Iancu Flondor, au câștigat toată puterea.

După doi ani de zile îi vedem pe democrați iarăși sus, din pricina neputinței d. Flondor, iar ziua de mâine va aduce o nouă eră democratică, o nouă „Voința poporului“.

Și aceasta se poate realiza cu ușurință, dacă nu se vor scula bărbați cinstiți și inimoși, fără deosebire de principii politice, cari să întroneze din nou cinstea în politica noastră românească!

Cu bărbați cinstiți vom ajunge acolo, unde au ajuns Rutenii cu urgisiții lor deputați Stocki, Pihuliak, Spenul și ceilalți, cari pe departe de ce avea talentul unui Aurel Onciul, Florea Lupu și sprijinul puternic al lui Bellegarde etc., fac cu munca lor cinstită mai multă ispravă, decât toate geniile noastre politice la un loc. (Ce privește d. Iancu Flondor, suntem de părere, ca cotorâsându-se de afaceri private, poate juca încă un rol cinstit în politica noastră N. R.)

Dacă-am fi avut bărbați muncitori și cinstiți, contele Bellegarde ar fi și azi între noi, și ne-ar ajuta să facem din Bucovina noastră, ceea ce a făcut Vodă Carol din destrăbălatele principate dunărene: O putere românească respectată de dușmani!

Straja Sucevii.

Sfatul național.

Luni s'a ținut în sfârșit și mult așteptatul sfat al comitetului național, ales după doi ani de desorientare națională de sub conducerea unui comitet provizor în adevăratul înțeles al cuvântului. Au venit Luni la Cernăuț domni și țărani, ca să pue la cale treburile neamului, dar puțin au putut pune la cale, căci d. Onciul, spăriet de așa mulțime de oameni veniți să judece faptele sale ca deputat și politician, pe mulți nu i-a lăsat în sală și pe mai mulți nu i-a lăsat să vorbească. D-lui era doară conducătorul adunării. Nu înțelegem de ce s'au temut d. Onciul și Lupu de judecata țăranilor veniți la adunare din toate colțurile țării. Adunarea n'a fost în stare să facă rânduială nici cu alegerea dela Câmpulung, căci eșind la iveală, că d-nii Onciul și Lupu au lucrat în ascuns cu epistole și cu vorbe pentru nominarea d-lui Reuț de candidat **bătându-și joc astfel și de partid și de încrederea alegătorilor**, toată adunarea a protestat contra unei astfel de purtări, iară d. Onciul foarte iritat a oprit discuția asupra acestui punct și **a spus să candideze la Câmpulung cine va voi, căci comitetul național nu se va amesteca nici pentru un candidat**. Criticele drepte cu privire la demisia d-lui I. Flondor l-au supărat mai ales pe d. Lupu căci d-lui a declarat, că nu-i pasă de nime, ș'a luat mantaua și'a voit să plece, dară d. Onciul i-a făcut cu ochiul dela masa verde ș'a mai rămas apoi, dar tot pe lângă ușă se ținea. Cei mai mulți oratori au spus, că d. Flondor trebuie să se întoarcă la condu-

cerea partidului, și la urmă, s'a primit propunerea d. Toma ca peste trei săptămâni să se convoace un congres național, în care să fie vorba numai de demisia d. Flondor și de cauzele ei **adevărate**, cari de bună samă că vor fi fiind altele, decât cele ce le trâmbiță, d-nii Onciul și Lupu.

Hotărârea cea mai strașnică a fost însă ca **gazeta „Patria“ să nu mai apară**. Hotărârea aceasta i-a făcut mare supărare d-lui Tofan, a cărui condei va trebui acuma să ruginească după atâtea îndurări amare de ziarist român (bine plătit). De ce a murit „Patria“? Pentru-că tipografia, unde se tipărea, a anunțat în adunare că d. Flondor nu mai garantează pentru ziar și că fără garanța cui-va nu se tipărește nici un număr mai mult. Neanunțându-se nici un **mântuitor** „Patria“ a murit de foame materială și spirituală. „Foaia poporului“, care ne temem să nu se facă „Voința poporului“, a ramas foaia partidului.

Cu Câmpulungul a sfeclit-o comitetul național, căci în loc, ca să conducă partidul alegerea dela Câmpulung, vor conduce-o **Jidanii și Rușii**. Strigă doară gazeta jidovască „Gebirgsjournal“, ca toți Jidanii să lucre din răspuțeri pentru Dr. Reuț, candidatul d-lor Onciul și Lupu, iară preotul **rusesc uniet** din Câmpulung a declarat mai multor persoane, că are poruncă din Cernăuț ca să lucreze din răspuțeri pentru Dr. Reuț, candidatul partidului național provizor român. D. Flondor l-a recomandat pe Dr. Reuț, și Jidanii și Rușii îl vor alege. Frumoasă organizare de doi ani de zile! Dar ciudățenia cea mai mare îi, că înainte aveau Românii un „căpitan“ fără oaste, ș'acuma au o oaste fără căpitan. Nu ne-ar pute oare explica d. Lupu și Onciul, cum vine Dr. Reuț la prietenia Rușilor și Jidanilor, și ori de nu stă ea în legătură cu **tradarea** d-lui Reuț față cu contele Bellegarde și cu prietenia dintre Lupu-Onciul-Wassilko?

Cantori noștri.

O scrisoare.

Noi simțim lipsa unei foi desinteresate și sincere. Să edităm singuri o foaie ne pare ceva nerealisabil din mai multe motive și ca să ne alipim la Patria carea ne-a oferit obolul ei nu putem, de oarece n'a dovedit nepărtinire, ba la timpul său ne-a și combătut.

Cât de vitreg suntem noi cantorii tratați o știe toată lumea și ne compătinesc până și cei din urmă servitorășii, cea ce nu-i aduce sf. noastra biserici nici o cinste.

Noi suntem condamnați a suporta cele mai grele și amare miserii, și ca să se încredințeze on. public cetiilor de tristul adevăr a vitregilor referinți materiale în cari se află cant. bis., precum și a atrage atenția forurilor noastre competente asupra acestei stări lihnite de foame, induc următoarele dovezi matematice:

Cant. bis. definitiv primește un salariu anual de

700 cor. și mai are în o parochie mijlocie cam 60 cor. venit anual, la un loc 760 cor., cea ce face la lună 63 cor. 33 b., din aceasta trebuie să dea pentru o bucatărie și o odaie cel puțin 10 cor. lunar (anual 120 cor.), pentru lemne cel puțin 120 cor. anual (lunar 10 cor.), pentru îmbrăcăminte, atât pentru sine și soție cât și pentru copii (dintre cari numai unul să cerceteze o școală medie) cel puțin 240 cor. anual (lunar 20 cor.). Acuma rămâne cheltuiala casei cu mâncarea. Cât cere trebuința casei o știe fie care și trebuie să se mire de atâta nepăsare față de niște persoane bisericești, cărora deși că li s'ar putea preveni miseriei lor, sunt lăsați în cea mai desăvârșită lipsă și miserie, cu toate că există un fond religionar cu sute de milioane din care să îngrășă străinii de neam și lege.

Pentru mâncare trebuie lunar cel puțin 40 cor. La o familie de mai mult de 2 suflete se'nțelege de sine că nu poate să ajungă și de multe ori sunt siliți să mănânce mămăligă goală sau câteva barabule. Mulți din noi au copii în școlile din oraș și trebuie să plătească cel puțin 20 cor. lunar pentru unul. Mai de parte provin și cheltueli neprevăzute d. e. boli, îngropăciuni etc. pentru cari trebuie o cheltuială anuală de cel puțin 60 cor. (lunar 5 cor.).

Și cantorul și familia sa, de boală și moarte timpurie nu-i scutit, cu atât mai mult că din cauza lipsei e silit să locuiască în case nepotrivite sănătății omului și să consume mâncări nesănătoase pe lângă frigul cel supoartă. Resultatul celor mai de lipsă cheltueli, fără cari nu poate trăi o familie este: $10 + 10 + 20 + 40 + 20 + 5 = 105$ cor. Prin urmare cantorul bis. capătă lunar 63 cor. 33 b. și e silit să spezeze 105 cor., deci rezultă un ne-ajuns de minimum 41 cor. 67 b. Nu numai cu aceste griji are cantorul de luptat, ci de multe ori nici nu se găsec case de înăimit și de se și găsec sunt atât de scumpe că nu poate să le capete, și au provenit cazuri unde cantorul a fost silit să locuească într'un grajd jidovesc despărțit de vite numai pîntr'un părete de scânduri.

Mai zică lumea că noi suntem tratați ca oameni. Un ziler bun capătă 2-3 cor. pe zi și mâncare, având și casa proprie cu câteva prăjini de grădină, pe când un cantor bis. are ceva peste 2 cor. și e silit să îmble ca șatrarii cu bulendrele în spate, din casă în casă sau mai bine zis bordei.

Dară cui îi pasă de cantori, cari sunt chișori și cari cum li se cântă așa joacă? Oare n-au și cantorii drept la pretenziuni pentru îmbunătățirea stării lor materiale, dela deputații poporului, cărora li-au dat votul lor la alegeri, din care cauză mulți și-au periclitat existența, agitând pentru D-lor? Să credem poate că cantorii și poporeni sunt trași numai pe șfoară și de băjocură.

Am dori să nu fie așa.

Mai mulți cantori.

Primum din Cernăuț:

Altă veste.

Luni în 21 l. c. a ținut d. Aurel Onciul, fericitorul neamului românesc, cu trabanții lui o așa numită adunare națională. La ușa stetea însuși D-Sa d. Aurel Onciul asistat de domnii Tofan și Chisanovici. Numai aderenti acestora erau lăsați să între, ceilalți însă apucați de spate de atot puternicul Onciul și dați afară.

Inteligența și poporul adunat, să asculte cum se decide asupra destinului națiunii și să se informeze cam ce atitudine să observe în zilele grele de azi au fost dați afară sau lăsați de batjocură în antișambra.

Floarea națiunii a ramas cu buzele înflăte, văzând în ce mod purced domnii deputați cu nația. Oameni cu stare înaltă, oameni cu merite nu au fost suferiți. (Se vede, că și-au temut pielea domnii deputați N. R.)

Chiar administratorul palatului național, d. Dr. Procopovici, care e adevăratul domn de casă, a fost de înșasi mână delicată a domnului Onciul dat pe ușa afară. O delegațiune a Românilor din Siret, care era compusă de S. S. P. Vorobchievici, profesorul Moldovan și un cetățean, a fost respinsă de dd. Onciul, Tofan, Chisanovici și Scalat. Dorințele Siretenilor au putut fi exprimate doar' numai publicului dat afară de d. Onciul și compania

Adunare națională să fi fost aceasta?

La revedere pe la noi la țară!

Noi știm mai bine da afară.

Știri mărunte.

Aurel Onciul în Solca. D. Aurel Onciul s'a dus la Solca, ca să li mai vorbească butucilor. Dar butucii s'au făcut într'o ureche și nu l'au prea ascultat, ba chiar aducându-și butucii aminte de pătenia d. Onciul de pe timpul alegerilor ultime pentru parlament, erau cât pe ce și acum să i dea o scărmanătură.

Cununie. Duminică în 27 l. c se va serba în Suceava cununia d-lui Grigori Sotnițchi, teolog absolvent, cu d-șoara Glicheria Macariciuc, învățătoare în Suceava. În loc de înștiințări speciale s'a donat internatului „Vasile Cocărlă” suma de 15 cor.

Felicitările noastre!

Din Pojorâta primim o scrisoare, în care ni se plâng mai mulți gospodari, că învățătorul Titus Vasilovici, care e membru în comitetul comunal, și care e ales de țărani, lucră numai pentru străini.

El a mijlocit, ca un anumit Zeffass, să capete din pădurea comunală 20 metri cubici de lemne à 2 cor., și tot la propunerea lui s'a votat din partea comitetului comunal soției acestuia suma de 400 cor. pentru cercetarea bănturilor, lucru pentru care lua medicul numai 100 cor. (Se vede, că Leontine Zeffass e mai espertă și pricepe mai mult? N. R.)

Ni se mai scrie, că acest învățător mai colindă și prin satele districtului Câmpulung, agitând pentru cumnatul său Dr. Reuț; car în Pojorâta și-a format o bandă de potlogari, cari nu-i lasă pe oameni să iae parte la adunările, cele țin ceilalți candidați pentru parlament.

Îl sfătuim pe d. Tit. Vasilovici, să lese colinda la o parte; căci doară n'a sărit din minte să înceapă de pe acum colinda, ci să păzească școala.

Miserabilitate nemaipomenită. Am înțeles din mai multe părți, că politicieni de-ai noștri, dintre cari unul să fi îmblat mai înainte vreme după milă la București, au atras atențiunea guvernului provincial asupra d-lui Vasile Lițu pentru-că acesta întreține relații cu persoane suspecte din România în detrimentul statului austriac, și că el agitează cu fonduri din România pentru candidatul George Bonches. Scopul denunțării acesteia miserabile nu poate fi altul decât. ca guvernul respective prefectura din Câmpulung să împiedice sau cel puțin să paralizeze activitatea d-lui Lițu în vederea alegerii iminente. Calumnia a fost totdeauna arma politicianilor noștri democrați, la combaterea și delăturarea adversarilor lor. Rușine!

Munteni!

Paziță-Vă cinstea

țărănească.

Alegeți pe

George Bonches

În atenția consiliului școlar de țară. Conform decizunii consiliului școlar de țară s'au introdus la școlile populare cursuri de repetiție pentru elevi în vârsta de

13 — 15 ani. Aceste cursuri încep la 1 Noembrie și durează 6 luni. Pentru instruirea elevilor din acest curs sunt învățătorii plătiți separat.

Remunerația pentru ținerea acestui curs s'a îndătinat până acu a se plăti în luna Iulie eventual August.

Toți învățătorii altor districte au primit remunerația la timpul hotărât afară de bieții învățători din districtul Suceava. Oare ce să fie aceasta? Cursul de repetiție la 1 Noembrie a început deja și remunerația pentru anul trecut nici acu nu-i avisată!

Un Învățător

În afacerile școlare ni-a venit un studiu amănunțit din districtul Câmpulungului. Dorim ca participarea corpului didactic din țară la discuția intenționată în „Revista politică” să urmeze în mod corespunzător.

„România Jună”. Soc. acad. „România Jună” aduce la cunoștință, că în adunarea generală din 12 Noembrie st. n. s'a constituit comitetul pentru anul administrativ 1910/11 în modul următor:

Președinte: Stefan Măreș, cand. în drept și stud. mus. Vicepreședinte: Dimitrie Marmeliuc, cand. în lit. Secretar de ext: Alexie Voiutschi, cand. în drept. Secretar de int.: Iancu Mihaescu-Moroșan, stud. forest. Cassier Remus I. Doctor, cand. med. Controlor: Dra. Areta Scalat, cand. med. Bibliotecar: Nicolae Lavric, stud. în lit. Econom: Traian Trimbișioni, tech.

Comisia literară:

Ion Gramadă, cand. în lit. Dr. Laurian German, cand. de avocat. Iuliu Crisian, cand. med. Eugen Bianu, cand. în drept. Ion Teleguț, cand. med.

Comisia de control:

Zabarie Maniu, cand. med. Iuliu Crisian, cand. med. Coriolan A. Babeș, cand. med.

„Dacia”. Societatea acad. rom. „Dacia” și-a ales la adunarea generală din 10 l. c. următorul comitet:

Președinte: Ioan Bilețchi, stud. în drept.
Vicepreș. Nicon Turturean, stud. în litere.
Secretar I. George Chira, stud. în drept.
Secretar II: Ioachim Obadă, stud. în litere.
Cassar: Ioan Azani, stud. în drept.
Bibliotecar: Vasile Ungurean, stud. în drept.
Econom: Nicolai Vitriuc, stud. în litere.
Controlor: Ioan Ghiuță, stud. în teol.

Învitare la adunarea ambulantă a reuniunii învățătorilor din districtul Gurahumorului, care va avea loc Duminică, în 27 Noembrie a. c. precis la oarele 1. p. m. în localitățile școlii române din Gurahumorului.

Ordine de zi:

1. Legea școlară de supraveghiere (ref. C. Coroma.)
2. Ragortul cassariatului
3. Eventualia.

În aceeași zi la oarele 4 p. m. află loc și o adunare politică, conchemată de comitetul executiv al învățătorimii din district, la care va vorbi d-l C. Cosmiuc despre situația politică din țară și despre ținuta gazetei noastre cu privire la alegerile dietale.

Sara la oarele 8 aranjează societatea academică „Junimea” un concert împreună cu dans. La această manifestare națională se invită pe această cale toți membrii ai reuniunii noastre.

Pentru comitet:

M. Mironovici, C. Cosmiuc,
J. Gorcea, președinte.
secretari.

Poșta redacțiunii. D-lui Leontieș și d-nei Baltag din Vamă, li facem cunoscut că nu putem publica corespondențele lor relativ la faptele candidatului de deputație d. Dr. Reuț până nu vom vede actele judeciare.

Prețul pânilor la bursa de produse din Cernăuț.

din 14 Noembrie 1910.

Prețurile se înțeleg în coroane pro 50 kg. loce Cernăuț.

	de la		până	
	cor.	b.	cor.	b.
Grâu	10	30	10	40
Săcară	7	10	7	30
Orz, pentru berării.	7	—	7	50
Ovăș, de frunte	6	70	7	80
Păpușoiu prima, vechiu	6	90	7	—
Tărățe, de grâu	3	80	3	90
Tărățe, de săcară	3	90	4	—

Contrarii candidatului George Bongheș lucră în contră spunând că el vra să facă loc d. Lițu când va împlini 30 ani. Întrebam: e deputația o vacă, care o dai de funie altuia? Doară alegătorii au să aleagă depunând d. Boncheș mandatul.

Munteni nu ascultați toate minciunile celor cari ar trage 7 piei depe voi, dacă ar putea.

Muntenilor! Alegeți în 5 Decembrie numai pe George Boncheș.